

NEBEŠKA MOJSTRA

Krišpin: (žvižga)

Mi angelci smo mali...

Jaz sem čevljarček sveti Krišpin,
ki se v nebesih veselim,
ko brusim šilo, vlečem dreto,
nalahno žvižgam pesem sveto... (žvižga)

Kadar ima Bog Oče čas,
gotovo pride k meni v vas.
Krišpin, mi pravi, draga duša,
v nebesih vsak te rad posluša.
Povej mi kak čevljarski špas,
pa še zažvižgaj mi na glas.
Preštepaj z zlatom te copate,
prinesel sem tobaka zate. (žvižga)

Največji pa je zame križ,
ko pride angelski dobiž,
ki se ko roj krog mene vsuje,
in čevlje strgane sezuje.
Krišpinček dragi, daj no, daj
zaštepaj, zakrpaj, potemplaj!
Zakrpam, hajdi čez oblake,
spet drsat se na rajske mlake!

Bog Oče je s svetniki hud,
pa je zaman vsa jeza trud,
ker jih Marija zagovarja,
ki vedno z njimi se ukvarja.
In da vam povem na úho:
Marija daje jim potuho
in pravi: Krišpin, ko bil si mlad,
si tudi ti se drsal rad!

Pa sem kljub temu le vesel,
da me je Bog v nebesa vzel.
Ker je na zemlji polno zmede
in vsem čevljarjem trda prede.
Ti pregrenka solz dolina,
ne boš več videla Krišpina! (kašlja)

Miklavž, ta dobri stari mož,
nocoj bo vzel na rame koš
in na njegove blage želje
že dolgo delam nove čevlje.
Copatke, snežke, gojzarce,
sandale, šolne, čeveljčke.

Miklavž gre med otroke zemske
Pa v spremstvu sodrge peklenske
in z angelci gre škof pastir,
bo vsaj v nebesih malo mir. (dela, kašlja)

Glej, glej, tamle sredi raja
krojač Gerard v obisk prihaja. (kašlja)

Gerard: Krišpin, Bog te živi... Kako ti gre, kako je kaj?

Krišpin: (kašlja)

Nekoliko sem se že prehladil,
A ti? Si se pa kar pomladil!

Gerard: Veš, dela imam kar preveč,
požgal se že cel ducat sveč.
Miklavž me vedno nadleguje,
za angelčke spet posreduje.
Čeravno daleč je poletje
imajo na komolcih cvetje.

Krišpin: Jaz tudi sem dovršil delo,
ki dober bo uspeh imelo
Miklavž je vedno tu in prosi:
Krišpin, otroci so mi bosí.
Krišpin, glej, deca mi prezeba,
ker palec ji iz čevlja gleda.
Sešil sem čevljev dvajset vreč,
zadsti bo, ne delam več!

Gerard: Blaga sem zrezal že sto bal,
naprstnik trikrat preluknjál.

Krišpin: Ker dobro delo sva storila,
Boga kar skupno zahvaliva.

Pojeta: (na melodijo: Tvoji smo, Srce kraljevo)
Oče naš, tu v svoji slavi
nebeščanom si radost.
Sveta tvoja so nebеса,
želje k tebi vse hite.
Tvoji smo, o Bog presveti
k tebi naša moč kipi.
Zate naj bo vsa ljubezen,
zate Bog srce gori.

Oče naš, kralj zemlje revne,
naj slavi te vsaka stvar,
vodi v rajsko nas domovje
vodi k sebi nas domov.
Tvoji smo...

Krišpin: Povej, Gerard predragi moj,
kam misli še Miklavž nocoj?

Gerard:
Tja v ... (ime kraja)
Tam otrok polnó v klopih poseda,
se uči in v knjige gleda.
Miklavž ni praznih rok odšel,
res veliko daril je sabo vzel.

Krišpin: Odmakni, no, nebeško lino,
poglejva malo v solz dolino!

Gerard: Aha, poglej otroci pridni
pred prazniki so res solidni.

Krišpin: No, to pa še mene veseli!
Ti, če bo za Miklavža preveč dela,
bo pa še moja šiba pela.

Gerard: Krišpin, z nebes si, dober moraš biti!

Krišpin: Pa včasih dobro koga je nabiti.

Gerard: Glej, velblodi so že osedlani,
Pridruživa se karavani!

Krišpin: Da, da, pojdiva
in resno, resno se drživa!